

ПАМ'ЯТІ ВЧЕНОГО

Життєвий шлях професора Ленюка Михайла Павловича

23 березня 2013 року відійшов у вічність Михайло Павлович Ленюк – відомий математик і педагог, доктор фізико-математичних наук, професор, академік АН ВШ України, професор кафедри диференціальних рівнянь Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича, завідувач кафедри інформаційних систем Чернівецького факультету Національного технічного університету “Харківський політехнічний інститут”.

Народився Михайло Павлович 30 жовтня 1936 року в м. Хотині у багатодітній сім'ї робітника. Батько зник безвісти під час Другої світової війни, тож мати одна виховувала чотирьох дітей: сина Михайла та дочок Марію, Надію, Олену.

У 1950 році після закінчення семирічки вступив до Хотинського педагогічного училища, змалку мріючи про професію вчителя.

Закінчивши у 1954 році училище, працював учителем математики та фізики у восьмирічній школі с. Колінківці Хотинського району.

З 1955 року по 1958 рік служив у Збройних силах СРСР. Після демобілізації у 1958 році вступив до Чернівецького державного університету, який з відзнакою закінчив у 1963 році. Навчаючись на фізико-математичному факультеті (математичне відділення), проявив здібності до викладацької та наукової роботи, тому після закінчення університету був залишений на посаді асистента кафедри диференціальних рівнянь, на якій і пропрацював усе своє життя.

З 1967 року по 1970 рік Михайло Павлович навчався в аспірантурі Інституту математики АН України у відділі математичної фізики і нелінійних коливань (завідувач відділу – академік АН УРСР Ю.О. Митропольський, директор інституту). Науковим керівником при написанні кандидатської ди-

сертації був старший науковий співробітник, кандидат фізико-математичних наук (пізніше доктор фізико-математичних наук, професор) А.Ф. Шестопап. Дружні стосунки зі своїм учителем Михайло Павлович підтримував до трагічної загибелі Анатолія Федоровича в автокатастрофі. 23 лютого 1971 року на засіданні спеціалізованої вченої ради в Інституті математики АН України Михайло Павлович Ленюк захистив дисертацію “Разложение решений смешанных задач для некоторых дифференциальных операторов в частных производных по фундаментальным решениям задачи Коши” на здобуття наукового ступеня кандидата фізико-математичних наук зі спеціальності 041 – теоретична та математична фізика. Офіційними опонентами виступили академік АН УРСР, доктор фізико-математичних наук, професор О.С. Парасюк і кандидат фізико-математичних наук, старший науковий співробітник Л.П. Нижник.

Після закінчення аспірантури до 2002 року Михайло Павлович продовжував працювати штатним викладачем кафедри диференціальних рівнянь Чернівецького університету. За цей час він пройшов усі викладацькі посади: асистент, старший викладач, доцент (з 13.09.1978 р.), професор (з 29.11.1995 р.).

18 травня 1993 року на засіданні спеціалізованої вченої ради в Інституті математики АН України успішно захистив дисертацію “Інтегральні перетворення для задач математичної фізики неоднорідних структур” на здобуття наукового ступеня доктора фізико-математичних наук зі спеціальності 01.01.03 – математична фізика. Офіційними опонентами виступили доктори фізико-математичних наук, професори Н.О. Вірченко, А.А. Березовський, А.А. Глущенко.

29 листопада 1995 року рішенням Вченої ради Чернівецького університету Леню-

ку Михайлу Павловичу присвоєно звання професора кафедри диференціальних рівнянь.

З 2002 року і до останніх днів свого життя М. П. Ленюк працював професором кафедри диференціальних рівнянь за сумісництвом й очолював кафедру інформаційних систем Чернівецького факультету Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут".

Результати плідної науково-педагогічної діяльності Михайла Павловича знайшли своє втілення в монографіях, препринтах, навчальних посібниках, статтях, матеріалах і тезах конференцій різних рівнів (міжнародних, всеукраїнських, регіональних). Він автор понад 900 наукових, навчальних і методичних праць, серед яких 33 монографії, 36 препринтів, 5 навчально-методичних посібників. Серед наукових інтересів Михайла Павловича були сучасні проблеми теорії диференціальних рівнянь, математичної фізики, математичного аналізу, математичного моделювання, механіки деформівного твердого тіла.

Разом з Я.С. Уфляндом і В.С. Проценком він заслужено вважається одним із авторів теорії гібридних інтегральних перетворень, яка є ефективним методом розв'язування крайових задач математичної фізики кусково-однорідних середовищ та суміжних проблем.

Професор Ленюк М.П. створив власну наукову школу. Під його керівництвом виконано й захищено 17 дисертацій на здобуття наукового ступеня кандидата фізико-математичних наук. У 1992 році Михайло Павлович заснував і був головним редактором збірника наукових праць "Інтегральні перетворення та їх застосування до крайових задач" (вийшло 16 випусків), назва якого з 1997 року була змінена на "Крайові задачі для диференціальних рівнянь". Останній 21-й випуск цього збірника за редакцією Михайла Павловича побачив світ у 2012 році. У 1998 році професор Ленюк М.П. був організатором і співголовою міжнародної наукової конференції "Сучасні проблеми математики", присвяченої 30-річчю математи-

чного факультету Чернівецького державного університету.

Багаторічна праця Михайла Павловича Ленюка відзначена медаллю "Ветеран праці" (15.04.1987 р.) та нагородою Ярослава Мудрого в галузі науки і техніки (21.05.2011 р.).

Михайло Павлович не тільки "сухий" математик. З-під його пера вийшли у світ 2 збірки поезій "Відлуння душі" та "Я люблю життя", в яких відображено ставлення автора до навколишньої дійсності, одвічних людських проблем і почуттів (віра, надія, любов).

Разом з дружиною Лідією Семенівною, своїм надійним помічником і берегинєю, виховали двох синів (Павло, Олег) та двох дочок (Таня, Оля). У родині Михайла Павловича є 9 внуків і 3 правнуки.

Світла пам'ять про професора Ленюка Михайла Павловича – людину з великої літери, вчителя, наставника, доброго порадника і колегу – назавжди залишиться в наших серцях.

Блажен той муж, воістину блажен,
Котрий не був ні блазнем, ні вужем,
І не схилився на дорогу зради,
І у лукавих не питав поради,
І не змінє совість на харчі.
Душа його – у Бога на плечі,
І вже йому ні слава, ні хула,
Не зможуть вік надборкати крила.

/Л. Костенко/

В.В. Городецький, І.М. Конет, М.І. Матійчук,
М.Р. Петрик, Р.І. Петришин, І.Д. Пукальський,
І.М. Черевко, М.І. Шинкарик.